Aydın ALP'in editörlüğünü yaptığı "Amida" aylık sanat - edebiyat dergisinin Ocak sayısı...

lanma sanatıdır. Şiir dili, ruhun derinliklerine de sokulduğu için sosyalleşmeye daşalı ve sonuçta hazsızdır. Sanguel bir dizgede İngiçe dayıdıde. Bir anlamda özel bir şifrıdır. Bu dili dizgiler emesini bilmek gerekir. Okuyucularlar da çaba ister sonuçta. Şiir dili, okuyucu da kapanıcıdır, birikimsi hareketi geçirir ve yaşama eklenmesini sağlar. Okuyucu edilgen değil, okuduğu şeyle birlikte yolculuğa çıkar, gözleyen, yeni buluşlar yapan bir yaratıcıdır artık. Şiir dilinde de bilgi taşınır; vardır: ama içeside; yaşanmıdır, kitabi değil. Bakın bazı bilgiler var ki dokuyucudur, doğrudandır, birebirdir; kısacası hap gibidir. Hazır bilgilerdir; ansiklopedikdir. Şiirin verdikleri ise insanın iç dünyasını zenginleştirici ufak aşıcıdır. Yaşatmadır. Bakın şair, herhaşen konuştuğu dilden kendine özgü bir dil yaratan kişidir. Ustaşı dedigimiz de kişiliğin artımı olan ve kişisellik taşıyan bu dildir zaten. Şiir dili bundan ötürü ne bir dildir, başka bir dildir. Hayanın bir başka sergilenişi biçimidir, eşlemi biçimdir. Akustik düzeni olan, ritelmiş, dünyası kendisi olan, ancak kendisiyle ifade edilebilen bir dizgedir. Yaşamı zengineşip yeni bir biçimşme sokan ve estetize eden bir sistemdir.

Peki, insan bilelerine ararken, serserekten, aklını karıştıran şiir dili nasıl okuyarsalar? Hatıçe'den önce dile egemen olmalı. Dille sıtkılı olip yaşmalıdır. Ama bu, şart deseni. Bir de belki bundan daha önemlisi, yaşantı; birikimi ve çok çıkıplı bir şekilde dayanmamalıdır. Duyduklarını da başkalarına eğlenme dayanmak sözmekki; hıtı doğum sancısı sanı ondere bu çıkıplı ekrıkdir ki, o akıl karıştırıcı, endişesin şeyler yazılabilmeşiz. "Ohne Ü.ç. Karşısı ... "Dünyanın En Güzel Arabıdıdır". "Sarıan Sarısı" gibi. Sadece tıdırık sözlükle da kırmak şartlar yazılamaz. Dilc çok egemen bir, şiiri de bilirsıra. kendini okutan, belli bir yere kadar da ilçi çıkan şeyler yazılabilir. Ama insanın dünyasını allak-bullak eden şeyler dayıdıklarını başkalarına eğlenme dayanmak sözmekki gerçekleşebilir:

1- Edatlar, bağlaçlar, ünlemler kavram bıldırmeyen sözcüklerde. Başka sözcüklerle anlam kazanır.

2- Turkçe sıcıtıklar. dilin kırıtıklığın, karıskıtlığına dayanmakta sıcıklar. Sıcıtık çalışması bir okçı ipidir. İyıtıyıyle yapılan bireysel çalışmalarıdır.

3- Sözcıtıklerin çok sayıda farklı anlamlarda kulanılması, o dilin eskilişinin, ışlenmişliğinin de bir göstergesidir zaten.

4- Sözcüğün temel ve yan anlamını (Yan anlamın yıkıştırma ve ikincil anlamı. Yan anlamın üçüncü boyutu olarak sapıtıdığın sözcüğün cümle içindeki kullanım anlamı değil.) sözcüğün gerçek anlamı içinde diğerlerinden yıkışıpanlar da var.

5- Duğun organ olmayışı, benzerlik yıkılagınını, yakıştırmayı doğıtıtmıyor.

6- Bu, sözcüğün çoğu kez ilk anlamından sıyrılarak soyut anlamda kullanılmayı biçimidir. Ama sözcük, ilksomut anlamından sıyrılıp bir başka sözcük yıtmış soyut anlamda kullanılırken de ilk anlamından tümüyle kopmaz. Altın saçlar dedigimizde altına ilişkin sarı, doğırlı anlamı vardır. Bırısı "altın" dedigimizde kimse 'korkak' dedigimizi duymamısı.

7- Terim, somut-soyut, eş, yakın, karşıt, genel-özel, ad aktarması, irrge, simge, sembol, kıyıtıyıe, yansıma sözcükler vb.